

des: „Af alle til Læstedrægtighed indbrændte Skibe og Fartøier skal i Krigsskat i 1850 svares 3 Mk. pr. Commercelæst af Skibets Drægtighed“. Herefter maatte jeg antage, at man kunde være berettiget til at fordre Krigsskat erlagt af ethvert Skib, uanset, om dette Skib tilhører en næringsdrivende Borger, som allerede er ansat til Næringskrigsskat, der imidlertid som Følge heraf ogsaa kom til at betale den her foreslaaede Skat; dette forekommer mig at være en Uretfærdighed. Efter de Uttringer, som faldt fra den ærede Ordfører igaar, maa jeg antage, at dette ikke har været Udvalgets Tanke, men imidlertid maa jeg dog endnu være af den Mening, at, hvis denne Paragraph kommer til at lyde ganske saaledes, som det er foreslaaet af Udvalget, maatte den kunne udtydes paa den Maade, som jeg har antydet. Jeg skal, inden jeg gaar videre, blot tillade mig at gjøre en ganske formel lille Bemærkning; der staaer nemlig her paa den 3die Afstemningsliste under Nr. 26 i mit Forslag: „Saafremt Udvalgets Minoritets (Knudsen og Skau) Forslag vedtages, foreslaaes o. s. v.“ Ved dette „Minoritets Forslag“ er ikke meent det, som staaer under Nr. 28, men det refererer sig til et tidligere paa Afstemningslisten opført Ændringsforslag, nemlig Minoritetens Forslag til § 5, at 2den Pasfus i denne Paragraph — „aldeles fritagne for Krigsskat“ o. s. v. — skulde gaae ud, thi, hvis man havde bibeholdt Udkastets oprindelige Form saaledes, at de, som besad 2 Skpr. Hartorn, skulde være aldeles fritagne, saa vilde mit Forslag være kommet til at gaae ud paa, at ogsaa Skibe paa 10 Commercelæsters Drægtighed og derunder skulde være frie; imidlertid har jeg, i Conseqvents af, at dette tidligere Minoritetsvotum er blevet antaget, forandret mit Forslag derhen, at „af alle til Læstedrægtighed indbrændte Skibe og Fartøier skal i Krigsskat

i 1850 svares 3 Mk. pr. Commercelæst af Skibets indbrændte Drægtighed, dog kun forsaavidt som Eierne ikke allerede efter de foresaaende Paragrapher blive at ansatte til en høiere Krigsskat efter Næring eller Bidrag til Fattigvæsenet eller Communalafgifter i det Hele, Fattigbidraget indbefattet, som er lignet paa Formue og Leilighed, end de som Skibsrhedere alene vilde have at svare.“ Naar jeg der har betjent mig af Ordet „Rheder“, saa har jeg gjort det, fordi ellers dog det Tilfælde kunde indtræffe, at en Mand, som var Skibsrheder og tillige næringsdrivende Borger, idet han blev ansat til Næringsstat, vilde komme til at betale efter denne Næringsstat en ringere Næringskrigsskat, end han vilde komme til at betale, naar han kun var Skibsrheder alene, altsaa for at antyde, at han under alle Omstændigheder idelmindste skal komme til at betale saamegen Næringskrigsskat, som han vilde komme til at betale, naar han alene var Skibsrheder. Det er nu vel sagt, at Skibsrhederne allerede ere ansatte til Næringsstat som næringsdrivende Borgere, men det forholder sig ikke saa i sig selv, og, hvis det virkelig var Tilfældet, saa troer jeg, at man meget godt kunde stryge det hele Forslag; men Skibsrhederne, naar de ikke have anden borgerlig Næring, blive ikke ansatte til Næringsstat, som Følge heraf heller ikke til Krigsskat. Naar man vil gaae ind paa at antage det af mig stillede Ændringsforslag, saa opnaaer man altsaa to Ting, for det Første den Ting, at alle de Skibsrhedere, som ikke allerede som næringsdrivende Borgere betale Næringsstat, ville blive truffne, og paa den anden Side, at de under alle Omstændigheder komme til at betale en saa høj Næringsstat, som den, de vilde have kommet til at svare alene som Skibsrhedere.